

тягаше къмъ върныйтъ си Мервена, който плува-
ше въ водятъ до ладийкѣтъ. Казувамъ си че и до
краищата на свѣтътъ быхъ пѣтувалъ тѣй, вѣтрѣ въ
туй бѣлото корытце.

Когато бѣхмы изминѣли вече прѣдѣлытъ на
градинѣтъ и минувахмы полъ единъ мостъ, — не
мя попытвахъ, рече другарката ми, кѣдъ тя за-
веждамъ ?

— Не, Господже ; защото кѣдѣто и да мя за-
ведѣте, все еднакво ще ми бѣде благоприятно.

— Ще вы заведѣ на мѣстото на русалкытъ.

— Това ми минѣ прѣзъ умѣтъ.

— Г-жа Елуень, която оцѣнява по-добрѣ отъ
мене поетическытъ красоты, ще ви е казала че
дрѣвята конто и днесъ още покрыватъ тѣзи окол-
ности сѣ остаткы отъ древнѣтъ дѣбравѣ, гдѣто
сѣ ходѣли го ловъ праотцытъ на прѣтелкѣтъ ви
г-жѣ Порое, князовѣтъ на Гаель, и гдѣто на Мер-
вена прѣдѣдо му, както сте чували, ако и да е былъ
самъ той чародѣй, былъ очарованъ отъ дѣвѣтъ
наричанѣ Бибѣяѣ. Слѣдъ малко ще ся намѣримъ
въ срѣдъ дѣбравѣтъ. Ако всичко това що ви ка-
захъ не е доста да распаля въображеніето ви,
ще приложѣ да ви кажѣ че тука сѣ ся спазили
и безбройны слѣды отъ таинственнѣтъ религыѣ
на Келтытъ. Видите ли сега че имате право да
си въобразявате отдолу подъ всяко дърво по е-
динъ сѣ бѣлы дрехы друидѣ, както и подъ всякъ
зарѣ на слънцето по единъ златъ сръпъ? Спазк-